

הניזקין פרק המישי גימין

נד.

עין משפט נר מצוה

סב א מיי פ"א מהל
שמיטה ויבול הלכה
יב שמג לאוין רסו:
סב ג ב מיי פ"א מהל
תומות הלכה כ:
סד ד מיי פ"ב מהל
שנת הלכה ט סמג
לאוין סה תוס'ע א"ח סר
שלו ספי' ד:
סה ה מיי פ"ג מהל
סמג עס:

מוסף רש"י

דההוא דאמר ליה
לחבירו. בלמיה דר'
יהודה. דידר בר דיירתא.
גר בן גיורת (בבכותו ל).
אכל תרומה טמאה.
שגוג, משלם חולין
טהורין. למעב (ויקרא
כג) ומן לבסן את הקדש,
דבר הלואי להיות קדש
(ביבמות ג.ז).
תשלומי תשלומין. אס
שגוג שילם ממאס, קצבר
במזיד (עס). במזיד
אין תשלומי תשלומין.
קדקין ליה (עס). תמא
לגזל חור ליה צימי טמאה,
הא מיהא לתשלומין מעלא
אישון. תרומה טמאה לא
חזיא לטבילה, כהן טהור
קאי עליה בעט צפ' הערל
(עג). וכגן טמא קאי עליה
במיהא, ללא חלקו הכתוב
לגבי טומאת חבון בין
קדשים טהורים לקדשים
טמאים (ביבמות ג.ז).
טמאים כל דהו. ואפילו
חולין טמאים (עס). דם
שנטמא וזרקו בשגוג.
קצברו אין קרינתו מקלין
טמאים (מנחות כה).
הורצה. קרנן לבעלים
למלאה קרן (פסחים עו).
במזיד לא הורצה.
ליות צבר קרנן לטבל
לכהניס, דקנסא הוא, אכל
בעלים נתכפרו, כדלמיתין
ציננות באשה רבה (ג).
דיקון דמדאורייתא מלי
מיי אמרי, לא מלו רבנן
לממר ליה זל אימי חולין
לערה (פסחים עו). ולא
שיצא אחר דל"כ מלאו
ציד ממתן לעקור דבר מן
הטורה ולביצא חולין
לערה (בבית' טה). ואפי"ס
שעבר על השבות דלון
מגביהין תרומות ומעשרות
ציו"ט (ביצה יז).
המטביל כלים בשבת.
מקוה שיש לו בתליו,
ועבר על אדרתו לאמרי
ממתין מטבילין כלים
מלפני שבת, דלרעה
כמתקן (עס).

פסקי ר"ד

דכיה הוא דהא מחויבת
הכרס שנפרצה דא"ר מאיר
לדישן וחיוב באחריות
קפ"ש דסבר ר"מ גרמא
בניזקין חיוב והתם במזיד
הוא כדקתני אומרם לו
גורו נתיאש הימנה ולא
גדרה הרי זה קדש וחיוב
באחריותו דמשמע טמאה
דהוריהו דמחיובי הא לאו
הכי לא:

וקמשלם מידי דהוי ליה בימי טומאתו. פירוש קודם שישלם
אכל לאחר ששילם נעשה תרומה ולא חזי ליה:
אבל תרומה תהיה ושי"ם חולין טמאין מהו בו' בשוגג תשלומיו
תשלומיו. לא כמו שפירש בקונטרס^א דקסבר דלפי מדה
משלם דלפי' את"ל דלפי מדה משלם

לא מיפטר ראלל אלס כן פירוש טהורה
שוין^ב להסיקה כשיעור תרומה טהורה
שאלל דלא גרע מגולן^ג כדלמך התסי'
כל היכא דמעיקרא שויה ד' ולצסוף
שויה זוחל לא תבעי לך דלפי דמיס
משלם כי מיבעי לך דמעיקרא לא
שויה אלל זוחל ולצסוף שויה ד' מ"מ
במזיד אין תשלומיו תשלומין^ד לכלל
מזיד דקפלי עליה זנינא ומשלם מידי
דלא קפלי עליה זנינא^ה: **הבא בקנסו**
שווג אבו מויד בו'. בהאשה רבה
(ביבמות דף ג.ו). מעיקרא ס"ד דלון
תשלומיו תשלומין כלל קא"ר מאיר
ופריך מינה למאן דלמך אין כח
ציד חכמים לעקור דבר מן התורה
ומסיק דלון תשלומיו תשלומין וחור
ומשלם חולין טהורים כדרבנן ולא
פליגי אלל בקנסו שוגג אטו מזיד כו':
דם שנשטמא וזרקו. ואת"ל מאי קשיא
ליה לר"מ והא לאו סתם מתני'
היא דברייתא היא צהקומן רבה
(מנחות דף כה). וי"ל דסמיך סתם
מתני' כילד לולין (פסחים דף פ:)
דמנן הפסח שנקר למו ואח"כ נודע
שהו טמא הני טמאה כדרבנן בגמ'
טעמא דלח"כ נודע הוה נודע ואח"כ
זרק לא^ו ומייתי ברייתא דמפרש
צהדיא^ז והן קושיא לרבינא דמפרש
[צפ' כילד לולין] (עס) לשוגג' קאי
אזריקה דלרצ שילא דמפרש דקאי
לטומאה לא קשה מידי דטומאה
לאורייתא: **המעשר בשבת**.
משנה היא צפרק שני דתרומות (משנה
ג) וכן היא דהמטביל כלים ופריך
מינייהו משום דסתם משנה ר"מ
היא ותימה דפריך צרישא מההיא
דמעשר והיא שניה שם צפוק:
נפלו ונתפצעו. מינה דתניא
צפרק צפרק צפרק צפרק
דערלה^ח נפלו ואח"כ נתפצעו צפרק
צשוגג צין צמוזד לא יעלו דברי
ר"מ ורבי יהודה אומר צין צשוגג
צין צמוזד יעלו ורבי יוסי אומר
שוגג יעלו מזיד לא יעלו טעמא
דר"מ דקנים שוגג אטו מזיד טעמא
דרבי יוסי כדלמך רבי אצבו צסר ר'
וחסן כל האיסורין שריבה עליהם שוגג
ומתר מזיד אסור טעמא דרבי יהודה
מפרש משום דכבר נפלו צידו פירוש
כבר נתקלקלו פירומו צשעת פגיעה:
אמר

ואפי"ס דסוף סוף הן נעשין תרומה ולא חוו ליה דהא טמאה היא מיהו חולין טמאין מיכיון לשלומי ולא ידע דהס נעשין תרומה: **משלם כל דהו**. כל שהוא חולין צין טהורין צין טמאין: **צשוגג פשולמוי פשולמוי**. דהא אוכל תרומה שוגג לפי מדה משלם ולא לפי דמים. **הן: אין פשולמוי פשולמוי**. דקנסוהו רבנן שמתכוין להפסיד כהן: **ואמר רב אבהו צריה דרב איקא**. ציננות בהאשה רבה (דף ג.ו). דמזיד נמי דקאמר ר' מלרי אין פשולמוי להפטר לגמרי קאמר כלומר שצריך לחזור ולשלם חולין טהורין כרבנן וצשוגג הוא דפליג דאדרבי דלרי מאיר לא קנסו שוגג אטו מזיד ורבנן קנסו. והא הכא איסורא דרבנן היא דמדאורייתא תשלומין מעליא נינהו דלפי מדה משלם וכי משלם טמאין אפי' צמוזד איסורא דרבנן הוא דעבד ולא קנים רבי מאיר שוגג: **לשלומי מיווין**. ואלס כשר הוא: **ואנן ניקוס ונקניסיה**. על שגגתו. אכל מטמא ומדמע שוגג אינו מתעסק בצוזה: **צשוגג הורלס**. דהצין מלכה ומותר צשר צאכילה: **צמוזד לא הורלס**. מדרבנן וקנסא הוא לאסור צשר צאכילה אכל צעלים נתכפרו והן זריקת מזיד איסורא דרבנן היא דמדאורייתא זורק לכתחילה דהצין מלכה^ט: **ואנן ניקוס ונקניסיה**. על שגגתו. וה"ה דמצי לשנויי הא מני רבי יהודה היא ללא קנים דרבנן דהא לאו סתם משנה היא אלל ברייתא היא צהקומן רבה (דף כה). מיהו ניחא ליה לשנויי דלפי' תימא רבי מאיר היא: **המעשר צשצ**. איסור שבות דרבנן היא כדתנן במשילין (ביצה דף לו:). אלו הן משום שבות של מלואה אין מגביהין תרומות ומעשרות דמיחוי כמתקן והן המעשר צשצ סתם משנה היא צמסכת תרומות (פ"ב מ"ג). וכן המטביל כליו מטביל נמי איסורא דרבנן היא צמסכת צילה צפרק י"ט (דף יט).

ואין מונין. נטיעומיהן לשבתות שאין מונין ימים לנטיעה אלא שנים לפיכך אין הדבר יודע לזמן מרובה שנטע צשצת: מאי דבר אחר. למה ליה לאתויי טעמא אחריתא: הכי קאמר וכי **אימא צשצת נמי**. זימנין דלרצין לתימני דתניא^י הנוטע ערב צשצית ל' יום לפני ראש השנה עלתה לו שנה לשני עולה דשליש יום צשצית חשובין שנה ומותר לקיימן צשצית פחות משלשים יום לפני ראש השנה לא עלתה לו שנה ואסור לקיימן צשצית הלכך זימנין דשצת זו שנטע זה הוא יום שלשים לפני ר"ה ומונין אותו שנה ואי הוה צירי הוא יומא לא הוה סליק ליה שנתא ולאחר זמן כשאוכלין מן הפירות לסוף שתי שנים אימריס למה הותרו פירות הללו לשתי שנים ואומר להם השלשים שלפני ר"ה חשובין שנה ומזכירים שנטע צשצת וליקנסוהו: **הא שמע דבר אחר נחשדו ישראל על צשצית**. ואיכא למיחש מתוך שהדבר ניכר אלל למישרי נטיעה צשצית: **ואנן נחשדו על צשצת**. ואפילו זוכר ויודע הדבר לא אתי למישרי נטיעתא צשצת: **דיירא צר דיירשא**. גר צן גיורת: **ס"פ**. דרבי מאיר דרבנן לא קנים שוגג: **אכל תרומה**. שוגג ואפי' טמאה: **משלם חולין טהורין**. ולקנן פריך אמאי משלם טהורין. האוכל תרומה שוגג אינו משלם מנות אלל תוארה ואינו משלם תרומה אלל חולין מתוקנין ועל ידי תשלומין הן נעשין תרומה שנאמר ונתן לכהן את הקדש (ויקרא כג) על ידי נתינתו נעשו קודש אלמא דבר הראוי לחול עליו שם תרומה צעיקן ולא מנות אכל האוכלה מזיד משלם מנות: **צשוגג**. אס צשוגג שילם שלא היה יודע שהן טמאין: **פשולמוי פשולמוי**. ופטור צאלו והן נעשין תרומה טמאה כמה שאלל: **צמוזד אין פשולמוי פשולמוי**. ולקנייה פריך אמאי: **אחד זה ואחד זה**. שוגג ומזיד: **פשולמוי פשולמוי**. והן נעשין תרומה וממון והן אס קודש צהן אשה מקודשת: **וחזור ומשלם חולין טהורים**. משום קנס ואינן נעשין תרומה: **והוינן צה צמוזד אמאי אין פשולמוי פשולמוי**. קנסת ליה אמזיד דהני פשולמוין הא לא הויד צתשלומין גרועין: **דאלל מיניה**. תרומה טמאה ללא מצי למיכל צימי טומאה^י: **דהאוכל תרומה** בטומאת הגוף צמיתה א' ואפילו היא טמאה. **שם צמלאה פניס**: עס

ואין מונין לשבתות דבר נחשדו ישראל על השביעית ובר נחשדו על השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכי תימא שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת דאי נמטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא^ב בארתיה דרבי יהודה חמורא להו שביעית^ג דההוא דאמר ליה לחבירו דייר בר דיירתא אמר ליה אנא לא אכלי פירי דשביעית בוותך תא שמע^ד אבל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומין תשלומין כבא עליו ברכה דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו וקא משלם רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרה והכי קתני^ה אבל תרומה טמאה משלם כל דהו אבל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים רבא דרב איקא אקא קנסו שוגג אטו מזיד איכא בנייהו^ו (דר"מ סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד וחכ"א קנסו) הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין אנן ניקוס וליקנסיה ת"ש^ז דם שנשטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מכוין אנן ניקוס ונקנסיה תא שמע^ח המעשר בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני^ט קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה תא שמע^י המטביל כלים בשבת בשוגג ישתמש בהן במזיד לא ישתמש בהן הכי השתא התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה דרבנן דתניא נפלו

ואין מונין לשבתות דבר נחשדו ישראל על השביעית ובר נחשדו על השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכי תימא שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת דאי נמטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא^ב בארתיה דרבי יהודה חמורא להו שביעית^ג דההוא דאמר ליה לחבירו דייר בר דיירתא אמר ליה אנא לא אכלי פירי דשביעית בוותך תא שמע^ד אבל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומין תשלומין כבא עליו ברכה דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו וקא משלם רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרה והכי קתני^ה אבל תרומה טמאה משלם כל דהו אבל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים רבא דרב איקא אקא קנסו שוגג אטו מזיד איכא בנייהו^ו (דר"מ סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד וחכ"א קנסו) הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין אנן ניקוס וליקנסיה ת"ש^ז דם שנשטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מכוין אנן ניקוס ונקנסיה תא שמע^ח המעשר בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני^ט קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה תא שמע^י המטביל כלים בשבת בשוגג ישתמש בהן במזיד לא ישתמש בהן הכי השתא התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה דרבנן דתניא נפלו

ואין מונין לשבתות דבר נחשדו ישראל על השביעית ובר נחשדו על השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכי תימא שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת דאי נמטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא^ב בארתיה דרבי יהודה חמורא להו שביעית^ג דההוא דאמר ליה לחבירו דייר בר דיירתא אמר ליה אנא לא אכלי פירי דשביעית בוותך תא שמע^ד אבל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומין תשלומין כבא עליו ברכה דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו וקא משלם רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרה והכי קתני^ה אבל תרומה טמאה משלם כל דהו אבל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים רבא דרב איקא אקא קנסו שוגג אטו מזיד איכא בנייהו^ו (דר"מ סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד וחכ"א קנסו) הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין אנן ניקוס וליקנסיה ת"ש^ז דם שנשטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מכוין אנן ניקוס ונקנסיה תא שמע^ח המעשר בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני^ט קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה תא שמע^י המטביל כלים בשבת בשוגג ישתמש בהן במזיד לא ישתמש בהן הכי השתא התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה דרבנן דתניא נפלו

ואין מונין לשבתות דבר נחשדו ישראל על השביעית ובר נחשדו על השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכי תימא שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת דאי נמטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא^ב בארתיה דרבי יהודה חמורא להו שביעית^ג דההוא דאמר ליה לחבירו דייר בר דיירתא אמר ליה אנא לא אכלי פירי דשביעית בוותך תא שמע^ד אבל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומין תשלומין כבא עליו ברכה דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו וקא משלם רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרה והכי קתני^ה אבל תרומה טמאה משלם כל דהו אבל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים רבא דרב איקא אקא קנסו שוגג אטו מזיד איכא בנייהו^ו (דר"מ סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד וחכ"א קנסו) הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין אנן ניקוס וליקנסיה ת"ש^ז דם שנשטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מכוין אנן ניקוס ונקנסיה תא שמע^ח המעשר בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני^ט קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה תא שמע^י המטביל כלים בשבת בשוגג ישתמש בהן במזיד לא ישתמש בהן הכי השתא התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה דרבנן דתניא נפלו

ואין מונין לשבתות דבר נחשדו ישראל על השביעית ובר נחשדו על השבתות מאי דבר אחר ה"ק וכי תימא שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת דאי נמטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואי לא לא סלקא ליה שתא ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא^ב בארתיה דרבי יהודה חמורא להו שביעית^ג דההוא דאמר ליה לחבירו דייר בר דיירתא אמר ליה אנא לא אכלי פירי דשביעית בוותך תא שמע^ד אבל תרומה טמאה משלם חולין טהורין שילם חולין טמאים מהו אמר סומכוס משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומין תשלומין כבא עליו ברכה דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו וקא משלם רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרה והכי קתני^ה אבל תרומה טמאה משלם כל דהו אבל תרומה טהורה משלם חולין טהורים שילם חולין טמאין מהו סומכוס אומר משום ר"מ בשוגג תשלומיו תשלומין במזיד אין תשלומיו תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומיו תשלומין וחור ומשלם חולין טהורים רבא דרב איקא אקא קנסו שוגג אטו מזיד איכא בנייהו^ו (דר"מ סבר לא קנסו שוגג אטו מזיד וחכ"א קנסו) הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין אנן ניקוס וליקנסיה ת"ש^ז דם שנשטמא וזרקו בשוגג הורצה במזיד לא הורצה אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מכוין אנן ניקוס ונקנסיה תא שמע^ח המעשר בשבת בשוגג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני^ט קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה תא שמע^י המטביל כלים בשבת בשוגג ישתמש בהן במזיד לא ישתמש בהן הכי השתא התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה דרבנן דתניא נפלו

א (בבכותו ג.ו) ע"ש, א (בימותו ד.ו) ע"ש, א (פ"א ל"ב, ו) פסחים ט: יומא. תמנות סה. צימות. צ. זכיס מה, ו (תרומות פ"ב ז' מ"ג ב"ה ח"ו: ח) צמתי נוסף: פירי, ט (ג"ו ע"ש, ח) ו"ה ט: ט) א"ל ז"ל טמאה, יט (יומא ג.ו). א (פסחים ג.ו), יז (ש"ך לע"ז, טו) הלכה ו' וע"י עס צמלאה פניס:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה האכל מינה בו' דהאוכל תרומה בטומאת הגוף במיתה ואפילו היא טמאה. כ"י חולין דף ק"ט ע"ב ו"ע:

הגהות מהר"ב

רשב"ר

א [רש"י ד"ה האכל מינה וכי ופי' הלא טמאה. צ"ע צ"ע דתרומה טמאה ציננות הגוף במיתה כד"י בחולין ק"ג ע"ב ו"פ ה"י"ט פ"ו מהל' תרומות הלכה א' וכן חולין לבעל בני ערב כהנאות רמב"ם עס מהה על רש"י בזה ופי' וע"י כנסת מים חיים לפר"ח כהנ' תרומות פ"ו הלכה א' וצמנתה לאון ציננות דף ג' ע"ב ו"דק:"]

מוסף תוספות

א. אפי"ס שאין התשלומין שוין לתרומה שאכל. מוס' ה"ל"ט. ב. חולין טמאין כל כ"ס. מוס' ציננות ג' ד"ה סתם. ג. כשנשעין תרומה טמאה. מוס' ט. ד. ותנן (בי"ק ג.ג.) כל הגולין משלמין כשעת הגולה. רש"י. ה. דמשלם לפי מדה וריות ההקדש. אלא תנתת ההקדש אמרו ולא לגבייהו. רש"י. ו. דןקנסין קאי כשמשלם במזיד אפי' ששים כדמי תרומה משום. מוס' ט. ז. כולי האי להסקה כהקדש למיזבן תרומה טהורה לאכילה. רש"י. ח. ופריך עלה ממתני' דקתני על מה הצין מוצה על הדם שנטמא בין בשוגג בין במזיד, ומשנו עלה רבינא ורב שילא, רבינא קאמר דשוגג ומזיד אזריקא קאי אבל טומאה בשוגג אין במזיד לא, ור' שילא משני דקאי אטומאה אבל זריקה בשוגג אין במזיד לא וכו' והא דלא מייתי הכא סתם מתני' דפסחים, ניהא ליה. מוס' ה"ל"ט. ט. וסמך אהן. סתמא. מוס' ה"ל"ט. י. ומזיד. מוס' ה"ל"ט.